

Full diocesà

6 d'octubre del 2024

p5 —L'Abat de Montserrat inaugura el curs de l'ISCRVic

p7 —Congrés d'Hospitalitats de Lurdes al Seminari de Vic

L'Església davant les aparicions marianes

En les darreres setmanes, la Congregació per a la Doctrina de la Fe ha intensificat l'emissió de dictàmens sobre diverses aparicions marianes i fenòmens sobrenaturals, en el marc de les noves normes establertes el propassat mes de maig. Aquest procés forma part d'un esforç per actualitzar i millorar els criteris de discerniment davant aquest tipus de fenòmens, que havien seguit criteris establerts en 1978.

Les noves directrius són més detallades i estan dissenyades per a ajudar els bisbes locals i altres autoritats eclesiàstiques a valorar de manera més rigorosa les presumptes aparicions i revelacions. Entre les decisions possibles, s'hi inclouen valoracions com el *nihil obstat* (assenyalant que no hi ha certesa sobre la sobrenaturalitat però que tampoc no hi ha elements problemàtics) o el *prae oculis habeatur*, que reconeix signes

positius però que requereixen més discerniment i clarificació. Aquest enfocament reflecteix la precaució i prudència de l'Església en aquests temes, ja que, tot i que alguns fenòmens poden tenir elements espirituals beneficiosos, no es converteixen en objectes de fe obligatòria per als fidels.

Aquest augment de dictàmens també respon a la creixent necessitat de regular i clarificar fenòmens que generen gran interès entre els fidels però que poden incloure ambigüitats o riscos doctrinals i pastorals. Amb aquestes noves mesures, l'Església busca establir una orientació més concreta per a avaluar aparicions, assegurant-se que es preservi la integritat de la fe catòlica en tot moment. Entre els dictàmens hi ha el cas de les aparicions de Medjugorje i Garabandal, que analitzem a l'interior.

«L'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

(2,18-24)

Salm responsorial

Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.
[127]

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans

(2,9-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al prin-

cipi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

[La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: «Deixeu venir els nens, no els exclogueu, el regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebi el regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.» I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.]

(10,2-16)

«Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri»

«Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar»

Marcel Nsanzineza, prev.

Escoltant la primera lectura i l'Evangeli, aquest diumenge ens endinsem en un tema debatut, polèmic i, tanmateix, emocionant, perquè afecta tota l'Església i totes les comunitats cristianes. Es tracta de la relació entre l'home i la dona, la seva unió en el matrimoni i el seu testimoni en la societat.

Davant la trista realitat del divorci, Jesús no té pas una actitud de retret ni de condemna. Ell és com el metge que nota una malaltia en el seu pacient. Jesús ens explica en l'evangeli la principal causa de la malaltia del divorci i el remei que podem prendre per a curar-la. Així, per a Jesús la causa del divorci és abans que res espiritual: «la duresa de cor». La duresa de cor fa que ens tanquem en nosaltres mateixos de tal manera que som incapaços d'oblidar-nos, de sacrificar-nos i de donar-nos als altres. La duresa de cor es tradueix llavors en egoisme i orgull, ens fa insensibles als altres i incapaços de cap compassió i perdó.

El remei per al divorci, segons Jesús, és senzill: *la conversió del cor*. És creure en l'amor de Déu i és acollir-lo com un nen, signe viu d'una gran capacitat d'escolta i confiança. Les famílies amb dificultats són aquelles en què no hi ha capacitat d'escolta ni confiança. Si no acollim la misericòrdia de Déu a causa dels nostres pecats d'egoisme, orgull i individualisme, aleshores el nostre cor s'endureix i es torna incapaç d'estimar. Així, qualificant la prescripció de Moisès sobre el divorci com a normativa humana, Jesús sentència: «Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Aquesta Llei de Déu està escrita en el cor dels homes i dones, perquè, quan estimem de veritat, no volem que l'amor duri només uns quants anys, sinó que duri per sempre. Perquè és l'amor el que ens dona vida.

La imatge

La segona part de l'evangeli llegit fa dels infants un model de l'acolliment del Regne de Déu. L'ideal de matrimoni, tal com Jesús el proposa, topa amb la manera com la cultura ambient enfoca les vivències de la parella.

N'hi ha prou amb complir un contracte? O bé fer per assegurar-se la felicitat? L'espòs, l'esposa, reben de Déu un regal, que no han triat i que hauran de cultivar.

Jesús amb els nens (1569). Carl Bloch

Agenda

Lit. hores: Setmana III

7 dilluns

La Mare de Déu del Roser

Ga 1,6-12/Salm 110/Lc 10,25-37

8 dimarts

—Sant Simeó, profeta

Ga 1,13-24/Salm 138/Lc 10,38-42

9 dimecres

Abraham, patriarca, i la seva esposa Sara

—Sant Joan Leonardi, fund.

Ga 2,1-2.7-14/Salm 116/Lc 11,1-4

10 dijous

—Sant Daniel Comboni, bisbe

Ga 3,1-5/Lc 1/Lc 11,5-13

11 divendres

—Sant Joan XXIII, papa

Ga 3,7-14/Salm 110/Lc 11,15-26

12 dissabte

La Mare de Déu del Pilar

—Sant Serafí de Montegrano, caputxí

Beat Carlo Acutis

1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 o Ac 1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 diumenge XXVIII durant l'any / Cicle B

—Sant Eduard, rei

—Sts. Gener, Marçal i Florenci, mrs.

Sa 7,7-11/Salm 89/He 4,12-13/Mc 10,17-30

Cases d'Oliba programa una desena d'activitats per a les Jornades Europees de Patrimoni

Tornen les Jornades Europees de Patrimoni els dies 11, 12 i 13 d'octubre

Les Jornades Europees de Patrimoni són considerades l'activitat participativa més important d'Europa en relació amb el patrimoni cultural. El lema de l'edició d'enguany, proposat pel Consell d'Europa, és «Rutes culturals, xarxes i punts de trobada» (*Heritage of Routes, Networks and Connections*) i pretén mostrar la capacitat del patrimoni material i immaterial per a crear connexions entre les comunitats.

Per això, un cop més, Cases d'Oliba vol unir-se a aquesta iniciativa amb una desena d'activitats repartides arreu del bisbat de Vic que permetin donar a conèixer el seu patrimoni cultural.

Programa d'activitats

Entre les activitats proposades enguany destaquen les visites guiades a diferents equipaments. El monestir de Santa Maria de Ripoll ha programat dues activitats comentades: la segona edició de la visita «Un terratrèmol i tres saquejos al monestir de Ripoll» (11 d'octubre), que permetrà de conèixer els esdeveniments històrics que han marcat el monestir, els elements i les obres que es van perdre i els que es van conservar; i una visita guiada al conjunt que configuren la portalada, la basílica i el claustre de Ripoll (12 d'octubre). El monestir de Santa Maria de l'Estany se suma també amb una visita guiada pel seu impressionant claustre de capítells romànics únics (12 d'octubre). La catedral de Sant Pere de Vic s'uneix per primer cop al programa de visites guiades de les JEP amb una visita a la catedral i al recentment inaugurat Espai Sert (12 d'octubre). Finalment, el MEV estrena la visita «El viatge en l'Edat Mitjana i en l'actualitat» (12 i 13 d'octubre), per descobrir com la cultura del viatge en època medieval va contribuir a l'intercanvi de coneixements i a la preservació del patrimoni cultural. I, coincidint amb el lema d'enguany, la basílica de la Seu de Manresa proposa l'activitat «El terme de la Seu de riba a riba del Cardener» (12 d'octubre), una ruta pel terme de la parròquia de la Seu a fi de conèixer diversos elements patrimonials relacionats amb la basílica que posin de manifest la connexió entre el temple i el seu entorn.

Un any més, al conjunt d'activitats guiades s'hi afegeixen les jornades de portes obertes en diferents equipaments de Cases d'Oliba, com el monestir de Sant Pere de Casserres (11 d'octubre), la basílica de la Seu de Manresa (12 i 13 d'octubre) i el claustre de la catedral de Vic (13 d'octubre).

Totes les activitats de les Jornades Europees de Patrimoni són gratuïtes i es poden consultar a l'agenda de Cases d'Oliba.

Cases d'Oliba

Cases d'Oliba és la proposta cultural del bisbat de Vic per tal de valorar el patrimoni d'arrels mil·lenàries d'aquest territori, promocionant i facilitant la visita, oferint activitats culturals i fent visibles unes realitats històriques a vegades poc conegudes.

L'abat de Montserrat inaugura el curs de l'ISCRVic

Dimecres 16 d'octubre

El dimecres dia 16 d'octubre, a 2/4 de 7 del vespre, tindrà lloc la inauguració del curs 2024-2025 de l'Institut Su-

perior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic). L'acte començarà amb una missa a l'església del Seminari presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova i Casanova.

Tot seguit, a 2/4 de 8, es pronunciarà la lliçó inaugural, que enguany anirà a càrrec de l'abat de Montserrat, P. Mannel Gasch Hurios, a la sala d'actes Torras i Bages del Seminari de Vic.

La inauguració està oberta a tothom i, per tal de poder preveure l'aforament idoni, es demana confirmació al correu electrònic comunicacio@seminarivic.cat

Pròxims recessos d'Emaús per a dones

A l'octubre i al novembre

Emaús és un recés d'amor, viscut en un clima de fraternitat i alegria. Permet a les participants de fer una aturada en el seu dia a dia per a fer una trobada personal amb Jesús, viu i ressuscitat. Per a algunes suposarà la primera trobada;

per a d'altres, un retrobament, o reviu la flama que s'anava apagant a poc a poc sense adonar-se'n.

Emaús Vic (dones): del 18 al 20 d'octubre a la casa de colònies de Sant Julià de Vilatorrada. Organització: Emaús dones de la parròquia del Remei de Vic. Contacte: 609 367 721 (Carme) o 675 430 412 (Lia).

Emaús Igualada (dones): del 29 de novembre a l'1 de desembre a la casa d'espiritualitat Santa Maria de Lavern. Organització: Emaús dones de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada. Contacte: 678 856 102 (Icía) o 678 609 334 (Jenny).

Quaranta anys d'una coral

A Torelló

El Cor de la Parròquia de Montserrat de Torelló celebrarà amb un concert la cloenda de l'aniversari dels seus quaranta anys. Tindrà lloc al teatre Cirvianum de Torelló el pròxim 20 d'octubre a les sis de la tarda.

L'entrada és gratuïta, amb control d'aforament. Al final hi haurà taquilla inversa.

El títol del concert és «Història de Catalunya en cançons». A més de la coral que celebra l'efemèride, l'acompanyaran la Coral Cervià, el Cor del Casal Cívic de Torelló i el Grup d'Infants de Cant Coral de l'Escola Municipal de Música de Torelló.

L'esdeveniment comptarà amb la direcció de Laura Sureda i la música d'Antoni Ros Marbà, sobre un text de Jaume Picas i Miquel Desclot. L'acompanyament al piano anirà a càrrec de Jordi Masip, mentre que la narració estarà en mans de M. Carme Castells, Ramon Martínez, Marçal Puigdecamet i Maria Soley. Pel que fa a la interpretació, els actors Fina Compte, Joan Farrés, Marc Oriol i Pere Trabal donaran vida als personatges.

Doctrina de la Fe es pronuncia sobre les aparicions marianes de Medjugorje i Garabandal

S'autoritza el culte públic i els pelegrinatges a Medjugorje

Les presumptes aparicions marianes de Medjugorje van començar el 24 de juny de 1981, quan sis joves de la petita localitat de Medjugorje, a Bòsnia i Hercegovina, afirmaren haver vist la Mare de Déu, que s'identificà com a Reina de la Pau. Des de llavors, alguns dels visionaris asseguren que continuen rebent missatges divins amb regularitat. Aquests missatges sovint se centren en la pau, la conversió, la pregària i el dejuni. Medjugorje s'ha convertit en un important lloc de pelegrinatge.

Pel que fa als missatges de la Mare de Déu, la Congregació per a la Doctrina de la Fe afirma que, si bé en el conjunt dels missatges relacionats amb aquesta experiència espiritual hi trobem molts elements positius que ajuden a acollir la crida de l'Evange-

li, alguns missatges —segons l'opinió d'alguns— podrien presentar contradiccions o estar relacionats amb els desitjos o interessos dels presumptes vidents o d'altres persones. No es pot excloure que això hagi succeït en el cas d'alguns missatges. El conjunt dels missatges té un gran valor i expressa amb paraules diferents els ensenyaments constants de l'Evangelí.

Pel que fa als fruits, Doctrina de la Fe afirma que es revelen, sobretot, en la promoció d'una pràctica sana de la vida de la fe, d'acord amb la tradició de l'Església. Això, en el context de Medjugorje, afecta tant aquells que estaven allunyats de la fe com aquells que fins aquell moment havien practicat la fe d'una manera superficial. L'especificitat del lloc rau en el gran nombre d'aquests fruits: conversions abundants; un retorn freqüent a la pràctica sacramental (Eucaristia i reconciliació); nombroses vocacions

a la vida sacerdotal, religiosa i matrimonial; aprofundiment en la vida de fe; una pràctica més intensa de la pregària; nombroses reconciliacions entre esposos i la renovació de la vida matrimonial i familiar. Cal destacar que aquestes experiències es produeixen principalment en el context dels pelegrinatges als llocs dels fets originals, més que durant les trobades amb els vidents per assistir a les presumptes aparicions.

En conclusió, la valoració dels abundants i estesos fruits, tan bells i positius, no implica declarar com a autèntics els presumptes esdeveniments sobrenaturals, sinó simplement posar en evidència que, enmig d'aquest fenomen espiritual de Medjugorje, l'Esperit Sant actua eficaçment pel bé dels fidels. Per tant, els missatges continuen essent «presumptes»; però, veient el conjunt del seu contingut i dels fruits, s'autoritza el cul-

te públic al santuari de Bòsnia i, per tant, els pelegrinatges, que no són la trobada amb uns vidents sinó sobre tot amb Maria.

Garabandal: no hi ha elements per a concloure sobrenaturalitat

Les presumptes aparicions marianes de Garabandal van tenir lloc entre 1961 i 1965 al petit poble de San Sebastián de Garabandal, a Cantàbria. Quatre nenes van afirmar haver tingut visions de la Mare de Déu, així com de l'arcàngel sant Miquel. Durant aquestes visions, la Mare de Déu, sota el títol de Nostra Senyora del Mont Carmel, els hauria transmès diversos missatges que incloïen avisos sobre la necessitat de

conversió, penediment i oració. Un dels elements més destacats de les presumptes aparicions és la predicció d'un avís que afectaria tota la humanitat, seguit d'un miracle i d'un possible càstig diví si els homes no es reformaven.

Cal dir que la Congregació per a la Doctrina de la Fe no s'ha pronunciat oficialment sobre les aparicions de Garabandal, així com sí que ho ha fet amb les de Medjugorje. En la mateixa roda de premsa en què s'exposava el *nihil obstat* al culte públic a Bòsnia, el cardenal Vicente Fernández, prefecte per la congregació competent, va explicar que «no hi ha prou elements per a definir res en el cas de Garabandal», afegint que «el

bisbe de la zona podrà aclarir millor la situació». També digué que «no hi ha un *non constat* que permeti una declaració definitiva», indicant que encara hi ha incerteses sobre aquest fenomen.

En la terminologia vaticana, dir *non constat* significa que no es pot certificar la sobrenaturalitat d'un fet concret. Aquesta categoria és inferior a la de «consta la no sobrenaturalitat», que es reserva per a casos en què es demostra que la suposada aparició és un frau o engany.

Garabandal queda amb l'autorització de culte privat, és a dir, persones a títol individual que hi van a pregar i assisteixen a missa a la parròquia del poble.

Congrés de les Hospitalitats de Lurdes a Vic

Hospitalitat de Lurdes

El pròxim dissabte 19 d'octubre, Vic serà la seu del 12è Congrés de les Hospitalitats Catalanes de la Mare de Déu de Lurdes de Catalunya.

Conjuntament amb la resta d'hospitalitats catalanes es fa pel maig un pelegrinatge a Montserrat i aquest congrés.

L'Hospitalitat de Vic ha preparat un programa en què destaca la participació del Dr. Francesc Torralba, catedràtic de Filosofia de la Universitat Ramon Llull, el qual compta amb un ampli currículum i reconeixements. És l'encarregat de fer la conferència inaugural sota el títol «No oblideu l'Hospitalitat».

L'altre punt a destacar és la taula rodona entorn del «Voluntariat com a model de societat». Moderada pel periodista Joan Turró, comptarà amb la presència de la Dra. Marina Geli (directora general de la Facultat de Medicina UVIC UCC), la Sra. Cristina Herrera (presidenta d'Osona contra el Càncer), la Sra. Lourdes Tuneu (Hospitalitat de Vic) i el Sr. Carles Cuyàs (president de la Fundació Impulsa).

El congrés es farà al Seminari de Vic i és obert al públic en general. Les inscripcions es poden fer a les oficines de l'Hospitalitat de Lurdes de Vic al mateix Seminari (tel. 938 869 340) o al correu electrònic següent: secretaria.diocesanavic@gmail.com

La pregària, espai vital per a respirar

Romà Casanova, bisbe de Vic

Pregar és una necessitat del creient. Així com respirar és indispensable per a la vida corporal, també resar ho és per al qui sap, per la fe, que Déu és viu i amatent a tot-hom. Pregar és posar-se, en cos i ànima, davant el misteri de qui m'ha creat i em crida a la vida de gràcia. L'oració em relaciona amb el veritable «Tu», que em fa adquirir el meu autèntic «jo», em fa ser «jo mateix». En un temps de xarxes socials, la manca de relacions autèntiques és, paradoxalment, escandalosa. Hi ha molta soledat, molta buidor. Aprendre a relacionar-nos adequadament és una assignatura pendent en la nostra societat.

El Rosari és l'oració dels pobres que ajuda a contemplar els misteris de la vida de Jesús amb els ulls de Maria

Els cristians també tenim aquest repte: relacionar-nos entre nosaltres i relacionar-nos amb Déu. La fraternitat i la paternitat van unides. Sabem que tenim un Pare i que en ell tots som germans. Ho sabem, però ho vivim? En fem experiència quotidiana? La pregària té una característica important: el diàleg de cada persona amb Déu. Resar és accomplir el que llegim en el llibre de l'Apocalipsi: *Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta entraré a casa seva i soparé amb ell i ell amb mi* (3,20). L'oració personal és estar a soles amb Déu; però, de fet, qui prega de debò introdueix en el seu diàleg oracional altres persones: familiars, amics, necessitosos. Certament el trobament amb Déu eixampla el cor envers els germans. La pregària ben feta no aïlla, sinó que esplaia l'horitzó vital.

En una societat on predomina el «silenci de Déu», els qui creiem en el Déu viu necessitem espais vitals per a res-

pirar. La pregària personal, així com la trobada comunitària en la litúrgia de l'Església, sobretot la missa dominical, són necessitats peremptòries per a mantenir la fe i viure en el nostre autèntic «jo». L'espai del nostre interior, així com el de la nostra comunitat cristiana –en la qual ens reunim per pregar, formar-nos i ajudar-nos en el nostre caminar de fills de Déu–, són imprescindibles per a qui no vulgui perdre la vida de gràcia.

Hi ha una pregària molt senzilla, que perdura al llarg dels segles i que es resava profusament en les llars familiars en anys passats, la qual ens pot ajudar a orar personalment i comunitàriament; em refereixo al sant rosari. De fet, molts l'han fet seu, i també el resen en família. És l'oració dels pobres que ajuda a contemplar els misteris de la vida de Jesús amb els ulls de Maria i que és portadora de pau en el cor i en el món.

